

Daniely 2011

aneb

... jak neprojet České Středohoří...

Daniely

9.9. - 11.9.

Sraz je tentokrát v Mostě. Tak na to jsem zvědavěj. Akci připravuje Standa a holdlá nás protáhnout Českým středohořím.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	0	101	0	0	21

Že se vám nezdá číslo 101 v letošní kilometráži? A přesto je to správně. Je potřeba přičíst ještě 3090. A je to. Proč takhle pitomě? To pro matení nepřitele. A kromě toho mi na Expedici bez varování došla baterka v počítači a všechno se vynulovalo. Tak to jen na okraj...

První sraz máme se Standou na Hlaváku. Proběhl na výbornou. Pak jsme koupili jízdenku a Standu začali stresovat. Ještě 10 minut před odjezdem nebylo vlaku přiděleno číslo nástupiště. Ale pak to napravili a tak jsme se vydali k perónu. V cestě jsou eskalátory. Nic mimořádného. Řekl jsem Standovi, ať si nechá velký odstup při nastupování. A vydal jsem se nahoru. Nájezd mi úplně nevyšel a tak jsem lehce uvolnil brzdu a chtěl aby se kolo samo srovnalo. Teprve když jsem se podíval kam kolo couvá uviděl jsem Standu hned za mým kolem. Okamžitě jsem promáčknul brzdu, ale bylo už pozdě. Zadní kolo sklouzlo po hraně schodu a celý stroj se zasekl o Standovo přední kolo a začal se převracet. Ještě jsem se pokusil ho přirazit zpět na schody, ale už to nešlo. Přední kolo se zvedlo a začalo mě táhnout vzhůru. Pád je neodvratný. Pokouším se aspoň dráhu pádu nasměrovat aby bylo co nejméně škod. Došlo k úplnému převrácení. Mašinka dopadla na Standovo kolo. Ten neměl šanci to všechno udržet. Hromada trosek se zvolna sune dolů. Okolo stojící cestující se dobře baví. Nikoho ani nenapadlo schody vypnout. Až když Standa několikrát důrazně zavolal, ať to někdo vypne, se našel nějaký mlad'och, který zmáčknul stopku. Schody se zastavily. Ne tak kola. Pořád se zvolna sunou dolů. Chytil jsem pevně Mašinku za představec a mocně zabral. Velmi neochotně se začala převracet zpátky. Povedlo se. Zatím není vidět žádné škody. Vycloumal jsem Mašinku nahoru a zaparkoval a šel pomoci Standovi. Ani u něho nejsou viditelně škody. Jsme na nástupišti a pořád to vypadá dobře. Já jsem špinavej jak prase a Mašinka má utrženou zadní zástěrku. Tak na tu katastrofu to dopadlo velmi dobře.

Dojeli jsme ke služebáku a v klidu naložili. Dokonce i místo k sezení je k dispozici. Tak jsme se posadili a nechali se vézt. Během jízdy jsem si odskočil na WC a z velké části ze sebe očistil šmír a prach. Ted' ani na mně není vidět předchozí zážitky.

V Holešovicích k nám přistoupila dvě koťátka. Velmi pěkná. Věkem kolem 17ti, nějaké učnice. Byly na výletě v Praze. Celou dobu, tedy až do Teplíc jsme se na jejich účet dobře bavili.

Standu zase stresovali tím, že z Ústí jede vlak na druhou stranu. Navíc přišla jiná průvodčí a znovu chtěla vidět jízdenku. Pak už se nedělo nic zajímavého.

Dojeli jsme do Mostu, vystoupili a věnovali se drobným opravám. Standa má

úplně nové kolo a už ho opravujeme z následků incidentu na schodech. Mezi tím se odněkud vyloupl Kachna. Dokončili jsme opravy a čekáme už jen na Šneka.

Přijel. Je však podivné, že dost dlouho před příjezdem zpožděného rychlíku z Plzně. Kachna ho podezíral z toho, že se sem dopravil po svých. Šnek tvrdí, že ne.

Dig.

V naší vybrané společnosti je přeci slušné a samozřejmé na domluvený sraz přijet včas. Šnek.

Po ukončení vítacích ceremoniálů odjíždíme. A to přes Chánov. Ano, TEN Chánov. Proslulé cikánské getho s vybydlenými paneláky až na betonovou konstrukci a loupeživými obyvateli. Naštěstí přejíždíme jen cípeček této lokality. Dig.

No, je tu trochu tmavo. A není to tím, že se pomalu začíná stmívat. Šnek.

Upaloval jsem, co to dalo, ani jsem se nedíval okolo. Prý tam byl vybydlený dům, zbyl jen skelet, říkali "účastníci zájezdu"... No příště až pojedu, tak to potvrdím, teď ne. Sar.

Je pod mrakem, krátce po devatenácté, teplo, jede se výborně. A to navzdory tomu, že vjíždíme do oblasti Českého středohoří. Ano už máme za sebou první větší stoupání. A jak to ve světě chodí, kvůli ženský. To ona nám poradila abychom jeli rovně nahoru po takové hnusné cestě... Ale je pravda, že směr byl v pořádku.

Jen mě trápí ještě jedna maličkost. Mám hlad. A to dost velkej. I Šnek vypovídá podobně. Začalo se stmívat. A tak hledáme hospodu, kde by nám dali najíst. Marnost. A tak pomalu z jídla slevujeme až z toho byla hospoda v Dobřčicích, kde jsme za tmy a tepla poseděli u jednoho... čtyřpiva. Dig.

Neuvažili, jídlo žádné neměli, chtěl jsem to udržit, ale nedalo mi to a

myslel jsem na brambůrky.... ano hospodská měla brambůrky, ale jednu, poslední. A tak jsme ve čtyřech "povečeřeli" JEDEN pytlík smažených brambůrek. **Jak.**

Bylo to krásné a pohodové ale stihli jsme probrat jen pár opravdu zásadních světových událostí. Nezbyde než to zítra někde zopakovat.

Odjíždíme krátce po jedenácté. Je tma, provoz žádný, zase se jede výborně. A začínáme hledat místo pro nocleh. Teda ale jde to blbě! **Dig.**

Teda, už jsem po dnešku docela unavený a utrácený a už bych docela spal. Ale je fakt, že pohojené pole také nepovažuji za tu správnou postel s nebesy. **Šnk.**

Samý špenát, nikde pořádný smrkový les nebyl, ani na poli to nešlo, bylo čerstvě pohojené. **Jak.**

Přesto že je tma, je docela dost vidět. A tak třeba vidíme, že je to tu blbý s lesama. Jsou tu pole, louky, pastviny. A pokud už les je, nachází se jen na neobdělátných vyčouhlých kopcích, ke kterým ke všemu není přístup. A tak jedeme a jedeme A Standa, který celý tento podnik připravil a řídí, nás vede podle historické mapy z roku 1979. Několikrát jsme se pokusili o průlom do skupin stromů, ale marně. Sjeli jsme z trasy a zamířili kamsi do tmy. Pořád se jede dobře. Samozřejmě furt u toho kecáme a kecáme a kecáme. Třeba o tom, že támhleta bílá zed' je hřbitov. A vypuklo téma, kdo už na hřbitově spal. Já ano. Na Ukrajině v roce 2008 na Expedici. A tak slovo dalo slovo a Kachna se vydal na průzkum. **Dig.**

Jojo, za hřbitovní zdí se spí dobře. Hlavně si člověk musí lehnout na správnou stranu. **Šnk.**

Zkušenost z vandrů na Křivoklátsku mi nedala se podívat, zda tam není rovinka. **Jak.**

Ne hřbitova, ale jeho bezprostřední blízkosti. A našel. Hned za zdí je rovný pás a za ním zorané pole. Tak tady. Dobrá. Vyskytl se názor, že je to trénink na ne příliš vzdálenou budoucnost některých z nás...

Postavili jsme odlehčenou verzi doupěte, Standa svůj úžasný stan a Kachna celtu. **Dig.**

Celtu ne, neviděl jsem to na děšť. Jen igelit pod sebe. **Jak.**

A než bys 246 krát řekl obuvník, leželi jsme a nevěděli o světě.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Dení kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Měřunice	43	124	23	12	23 - 13

Ráno 10.9. sobota

Probudilo mě vedro v sedm hodin a pár minut. Jako chlazení jsem využil cestu za roh a zároveň prohlídku místa noclehu. Je tu úplný klid. Z velké dálky sem slabě doléhá zvuk nějaké hlavní silnice, ptáci kolem se ve svých hlasových projevech můžou strhat, ve velké výšce proletělo letadlo... Vybrali jsme si dobře.

Kachna nás oficiálně probudil před osmou. Jsou tu krásná panoramata. V poklidu snídáme, když tu náhle z poza hřbitovně zdi přijel traktor s vlekem s postřikovací nástavbou. Aha, asi by to chtělo odjet.

Dig.

Olejovky s chlebem, cibulí a hnojivem jsem ještě nebašil - chutné. Nutno podotknout, že to byl slušný traktorista a okolo nás, když jel, tak půlku střikacího rámu vypnul.

Jak.

Dojedly jsme, zabalili a před devátou to tu opouštíme.

Je teplo. Na palubě to ukazuje 19°C, slunce se tu a tam ukazuje z mraků. Odjíždíme okreskama.

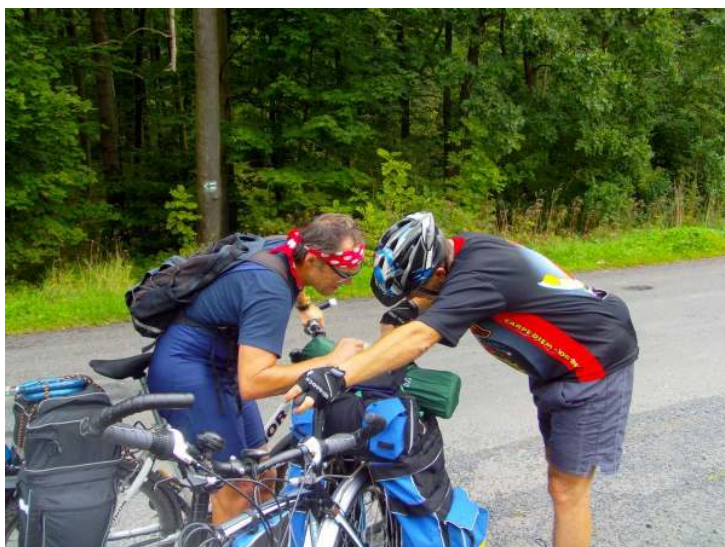
A nějak se stalo, že jsme se ocitli na cyklostezce postavené v rámci EU. Ale po dvou kilometrech skončil asfalt a za dalších 100 metrů je plac, kde se těží písek. Cesta je slepá. Aha, netrefili jsme se.

Tak návrat a pojedeme jinudy. Cesty jsou lesní, jede se po nich dobře.

Dig.

Vyjeli jsme ve vesnici, která neměla na konci ceduli s jejím názvem. Tak jsem se vydal ní, zeptat se, kde vlastně jsme. Dopadlo to dle plánu. Sar.

Ocitli jsme se v Červeném Újezdě. Podle rady místních jedeme do Milešova. Cestou se zadařilo toto: Jedu s Kachnou vpředu a pádíme z kopce. Mně se to velmi líbí a tak mě napadlo se kouknout na palubu. Svítí tam 60 km/h. Aha. Proletěli jsme vesnicí a upalujeme po hlavní doprava nahoru. Mně to vyvezlo skoro až nahoru. Kachna jede vedle mě. Zastavili jsme a čekáme na Šneka a Standu. Nějak nejedou. Po dost dlouhé době se vracíme. A nikde nikdo. Zkoušíme telefon. Taky nic. Dobře. Pojedeme... Ha, zvoní telefon. Šnek. Prý kde jsme. Řekli jsme mu, že jedou blbě a ať pozdravují v Bílině. Neodporovali. Místo náhradního srazu bude v Lukově u kostela. Jak je ctěná libost. Akorát by mě zajímalo kde to je a jak se tam dostaneme. Jde o to, že dohromady máme dvě mapy. Obě však jsou v držení bloudící dvojice. Ale my jsme dobří a určitě to nějak zvládnem...

Dig.

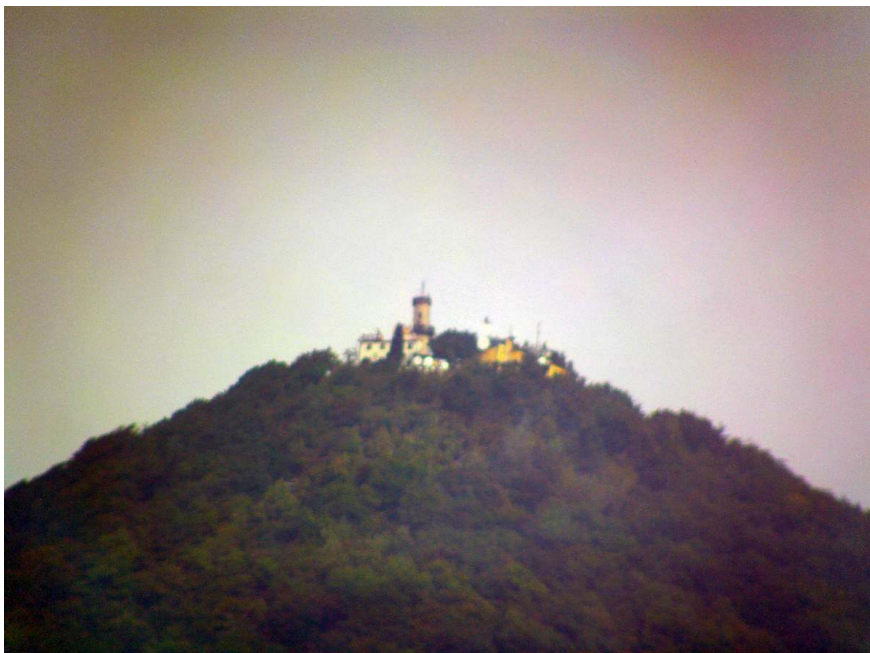
Od včerejšího večera šlapu mistry, kde jsem ještě v životě nebyl. A toto sobotní dopoledne po krátkém zakufrování je jako stvořené pro první studium mapy. Šnk.

Jedeme zpět do kopečka a pak dloooooouho z kopce. A pak do kopce. Našli jsme se ve vesnici Štěpánov. Zatím je to v pořádku. Ale odtud je kolmá stěna nahoru. Trvá dlouho a navíc jsme viděli dopravní nehodu. Auto stálo pod náspem za svodidlem. Na silnici policejní auto, na krajnici policajti a cosi si psal. Oba z posádky auta vypadali být v pořádku, akorát hovořili z cesty. Jo, byli úplně na plech.

Jedeme dál vzhůru. Za pár chvil jsme nahoře. A není tu kostel, je tu kaplička. A za ní zastávka autobusu s lavičkou. Zasedli jsme tam a čekali. Během toho jsme vyslechli, že celá vesnice žije tím, že je auto v poli a že ti dva jsou idioti ožralí.

Za čtvrt hodiny přijel Šnek se Standou. Výborně. Jsme zase pohromadě a tak vzhůru na Milešov. Ne Milešovku. To mám slíbeno, že se jen dole kouknem nahoru, pokloníme se památce těch, co vyrvali kola až nahoru a pojedeme dál.

V Milešově jsme za chvíli.

Jak by ne, když to bylo z kopce. A hned k hospodě a že oběd.

Aha, tak ne. Otevírají v 17 hodin. Nic, jedeme dál. Nejbližší vesnice na trase je Velemín.

Dojeli jsme tam a Kachna nás navedl do hospody U Marešů. No to zas bylo. Seděli jsme u stolů v průjezdu do bývalého statku.

Dostali jsme Postřižinské pivo a domácí uzenou polívku a k tomu sekanou a tlačenku. Všechno dobré. Ale teda fakt poněkud zvláštní. Na závěr jsme dali 13ku Francis. To docela šlo.

Dig.

Velemínské pivo, velemínská tlačenka. To jsem si pochutnal, to vám povídám.

Šnk.

Hospoda mne fascinovala svou originalitou, neboť jsme seděli u stolu v bývalém průjezdu z hlavní silnice do zahrady. Tam byl také originální nepořádek, všechno možné a nemožné na různých hromadách.

Sar.

Další přejezd byl do Lovosic. Jeli jsme po stezce terénem.

Dig.

Byla to stezka Velemín - Lovosice, která zejména vedla Opárenským údolím. Na jaře jsem ji šel pěšky obráceně, tak jsem si ji vychutnal nyní na kole a dost jsme se při tom kochal. Jako jeden nejmenovaný pan doktor v jednom výborném českém filmu.

Sar.

Bylo to úžasné a skvělé. Upalovalo to úplně neskutečně. Jediné trochu, no prostě se Šnek vyválel na můstku. Ano, jezdecká chyba, ale můstek je dělaný z podélných zarovnaných klád, mezi nimiž je cca 5 cm mezera. A Šnek to nedal. Je trochu porvanéj, ale žije.

Dig.

To taky můžu být rád, že jsem se na ten můstek vůbec trefil.

Šnk.

Upalujeme dál. Pořád to jede naprosto skvěle. Byť terénem. A za pár kilometrů nás to vyplivlo u přívozu. A nastalo rozhodování. Po naší straně jde nová stezka. Rozhodli jsme se pro ní. A jelo se výborně.

A kromě toho, že se jede skvěle viděli jsme i zajímavost. Loděnice. Jednu říční velkou loď dokončovali a druhou začínali. Velmi zajímavé.

Pak nás stezka zavedla do přístavu. Bylo to úplně skvělé. Akorát slepé. A tak se slavnostně vracíme a půl města objíždíme. Ale zase dobře. Je to tu úplně rovné a jede se výtečně.

Dig.

Vzduch je prosycen klasickým chemickým oděrem a... čistí plíce, odmašťuje pražské usazeniny.

Jak.

V podstatě hledáme jen most. A našli. Sice až v Litoměřicích, ale most to byl. Tou dobou se vyskytl nápad, a Šnek byl ten, co s ním přišel, že by určitě šlo dojet do Prahy po svých. I za cenu změny trasy. Nikdo nic nenamítá a tak se přímo nabízí to stočit na Roudnici, pro dnešek zakončit na Řípu a zítra severní návratovou do Prahy. Jenomže teď je horko a chce to pivo!

Projeli jsme půl města, než jsme našli lokál se zahrádkou a jedno dali. A jak se nám ta změna trasy rozležela, udělali jsme změnu změny. Pojedeme na Kokořínsko. Podstatná výhoda je, že oproti původní verzi Česká Lípa je to tak, že vzdálenost je stejná, ale pojedeme po rovině. První změna je taky fajn, ale vzdálenost do cíle je asi 20 kilometrů. Je 15 hodin. A co s načatým večerem? Jednoznačně je přijata změna změny a tak jedeme.

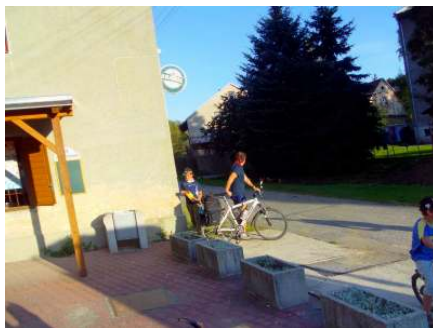

Je to fakt po rovině a docela to upalovalo. Pořád svítlo slunce a bylo horko. Dokud jsme jeli, bylo to v pořádku, stíhali jsme se dochlazovat. Jakmile jsme zpomalili, nebo dokonce zastavili, bylo zle. A tak nám při jedné takové zastávce nezbylo, než si zase naordinovat pivo. Tentokrát u okénka nějaké nedobytné hospody. Ale šlo to. Dig.

Braník.

Jak.

Na sledování cvrkotu je to tu nezajímavé. Pobíhají tu nějaká děcka, sledují to nějaké dvě zdejší bývalé krásky, dnes maminy některých lotrů, jinak se nikde nic nehýbe.

Po dopití pokračujeme v cestě. Sychro bod je Dubá. Je od nás 10 kilometrů. Jede se naprosto skvěle. A než jsme se nadáli, je ona vzdálenost za námi. Městečko jsme projeli napříč a zdrželi se v něm dvě minuty. A kousek za ním vjeli do CHKO Kokořínsko. K noclehu je to nějakých 8 kilometrů, do hospůdky na večeri přibližně pět. Jedeme velmi svižně. A najednou mě v naprosto bezvýznamném vyhoupu, kterých jsme dneska zdolali nespočet, opustily síly. Nějak to nepobírám. Co se zase kde děje? Proč mi to nejede? Vnitřním skenem jsem na sobě nenašel nic, co by mi odčerpávalo energii a tak se statečně stavím na chvost skupiny a na 1-1 se jí snažím neztratit. No teda to je vopruz!

Vyhrabošil jsem se na kopeček a už to jelo lépe. Ale původní tempo se mi dosáhnout nepodařilo. A tak jsme dojeli k hospůdce, zaparkovali a hurá dovnitř.

Usadili jsme se, objednali si a pak propukla refrakční operace Standy. Prý má už

hodnou dobu cosi v oku a rozčíluje ho to tam. Požádal mě, abych mu ten předmět vyjmul. Jenomže vzhledem k předešlému zážitku s výpadkem energie se na to necítím. Trochu se mi klepou podávky a navíc tu není zrovna přsvíceno. Zákroku se ujal Kachna.

A úspěšně. Krátce na to nám přinesli objednané a tak jsme se do toho pustili. Trochu mě rozhodily zde točené Svijany. Byly fakt nedobré. Jako druhý chmelový chod jsme zkusili Kozla. Ten už byl v pořádku. K jídlu jsme dali smažák, a filé. Oboje z polotovarů, za normálních okolností nezakazitelné.

Po jídle jsme ještě chvíli poseděli a pak výčepačka zavřela. Je devět hodin. Vydáváme se na poslední dnešní úsek.

Jedeme tmou a údolím, svítí měsíc, nad loukou se vznášejí chuchvalce mlhy. Je to úžasná podívaná. Jedeme pomalu a pokud to jde, nesvítime. Je tu nádherně. Za 3 kilometry jsme na tábořišti. Voní tu oheň. Svítí jich tu hned několik. Je tu klid a pohoda. Škoda, že není slyšet žádná kytara. Pomalu jsme rozložili ležení, zalehli jsme, vyprávěli si, usávali Myslívce a Rum. A večer postupoval. A nějak spím.

V noci mě probudilo kapání. Ale nestálo za to se tím zabývat. Dig.

Kokořínský důl byl plný ulhkosti, která se pak v noci srážela na listech a ochlazovala naše tudy. Alespoň se nedělaly urásky. Jak.

Pak mě probudila silná světla a někdo, kdo pochází po tábořišti a svítí na stany, auta a vůbec všechno. Nechápu to, ale je mi to jedno.

Technická data:

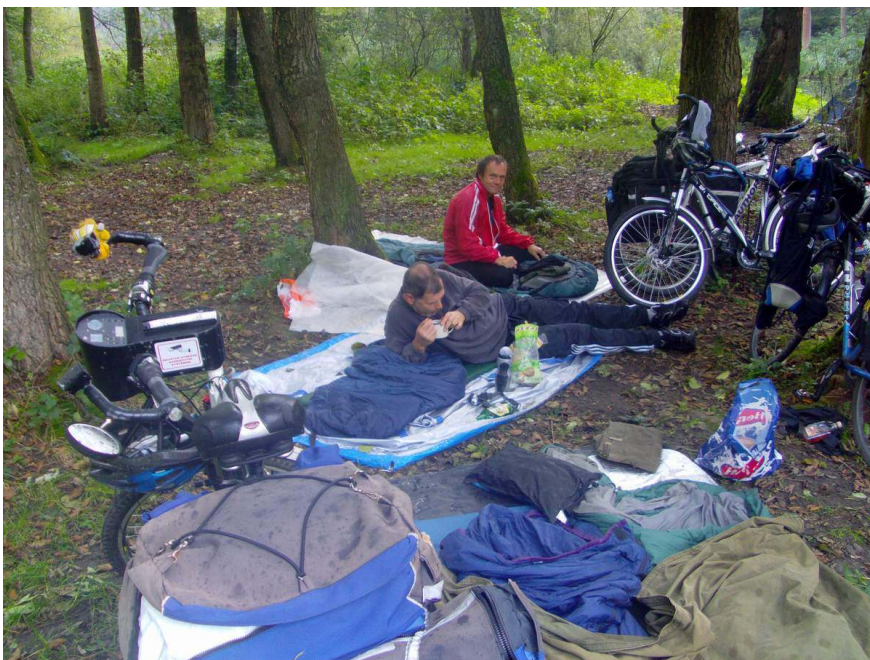
Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Kokořínský důl	61	217	92	16	28 - 12

Ráno 11.9. neděle

Probudilo nás dětské zvatláni. Kousek od nás stojí stan a před ním si hrají dvě holčičky ve věku asi 9 let. Asi nemá cenu jim jít vynadat. Dig.

Spaní v kempu má holt své neúhody. Jak.

Postupně jsme přiznali, že nespíme. Pak proběhla nějaká snídaně a odjezd.

*Je ranní chladno, ale jede se dobře. A tak krásně jedeme Kokořínským dolem.
Slunce svítí, teplota stoupá.*

Kola i věci zvolna osychají.

Podle předpovědi má být 29°C. Kolem je stále krásná krajina.

**Dig.
Jak.**

Až do Mělnické Vrutice to jede úplně skvostně a neděje se nic zajímavého. Výjezd na Hostín je tradičně velmi namáhavý, jak se na stoupání 10% sluší. Nahoře je pauza a hlavně jabka. A velmi dobrá. Kromě toho jsem ochutnal zdejší ořechy. I ty se povedly. Pak je cesta sice pěkná, ale nezajímavá. Dojeli jsme do Liblice, odtud do Byšice a pak do Všetat. Zde jsme měli takový nápad, že zastavíme v hospodě na doplnění tekutin a pivínek. Narazilo to na uzavřené všechny podniky. Včetně vietnamských obchodů. Neuvěřitelné... Jedeme dál.

Další zastavení je v Ovčárech. Povedlo se. Je tu fajn hospůdka.

A tak jde pivo za pivem a oběd. K tomu Kachna vytelefonovává navigaci na koupaliště a k nějakému kamarádovi na pokec. Po druhé hodině podnik opouštíme. Kachna se postavil do čela a vede nás po hlavní. Akorát se mi nějak nezdá směr. Ale má to vytelefonované a asi ví kam jedeme. Za pár okamžiků odbočujeme doleva na úplně rozbitou cestu. Pořád se mi to nezdá. Ale po půl kilometru je vidět vodní hladina. Tak asi je to v pořádku. Zamanévrovali jsme na břeh a vybrali si místa na odpočinek. Přendali jsme se do plavek a zamířili do vody. No, nebylo to úplně horké. Přesněji řečeno, šlo o velmi chladnou masu vody. Přesto jsme se namočili. Šnek udělal 12 temp a vydržel ve vodě 22 sekund.

Letos už počtvrté ve vodě. Nepřeháním to trochu?

Dig.
Šnk.

Já s Kachnou o něco děle. Plavali jsme na ostrov. Je odtud asi 100 metrů. Cestou děláme voloviny. Kachna třeba předvádí Lochnesku. Nevíte co to je? Buďte rádi.

Doplavali jsme, udělali na ostrov výsadek a nedalecí rybáři nám dost nahlas řekli že je tu koupání zakázané. Hmm, to je hloupé. Teď už s tím nic neuděláme a tak v klidu plaveme zpátky. Mně je krásně. Úplně jsem se dochlادil a uvolnil tělo. Pak jsme se váleli na sluníčku a odpočívali. A samozřejmě probírali právě prožitá a pochopitelně i věci z hlubší minulosti. A nějak to přišlo, že by bylo dobré pokračovat v jízdě. Tak jsme se přendali do jízdního a hurá vpřed.

Je horko. Přesto se jede dobře. Míříme na Brandýs n. L. Je tu docela provoz.

Za pár minut jsme ve městě. Je tu malý problém. Došlo k tomu, že zde chybí most přes Labe. Jediný. Chvilí tápeme, ale pak jsme našli provizorní lávku.

Dig.

Z jara jsem tu jel s kamarády, právě přes tato provizória. Naštěstí se nic neměnilo a dostali jsme se na druhý břeh bez brodění.

Jak.

A na ní pána na šlapací invalidní tříkolce a el. motorem v nábě předního kola. Šnek se pohoršoval nad tím, že ho nemůže dohonit.

Dostali jsme se přes řeku a začal jsem nás navádět na Zápy. Vyrobili tu nové kruháky. Dost pitomé. A do toho horko. Navedl jsem nás do hospody v Zápech. Šnek konečně poznal to, o čem jsem mnohokrát mluvil. Dali jsme další pivo na chlazení.

Mají tu voliériu s papouchama. Řvou. Kachna si s nima dobře rozumí. Vždycky nějak zapíská a ptáci ztichnou.

Po pivu se loučíme se Standou. Rozhodl se pokračovat rovnou domů. Žije kousek za Jesenicí. Tedy pojedje okolo Prahy na jih. Tak čau a zase někdy někde. Dig.

Jel jsem přes Jirny a tam mi došly síly. Ještě, že Vietnamci mají večerky, v tomto případě "nedělky" otevřené. Dal jsem si velkou Studentskou pečeť a jelo se dál, ale pomalu. Nebyla to příjemná cesta, velký provoz a úzká silnice přes Úvaly, Škvorec a Řičany domů. Příště pojedu přes Prahu s ostatními. Sar.

My jedeme na Prahu. Za pět kilometrů zase zastavujeme v hospodě ve Svěmyslicích na chlazení. Další pivo. Abychom po něm odjeli, slíbil jsem Šnekovi, že v Satalicích dáme další. A tak zase jedeme.

Je hrozné horko, vítr nechladí. Dojeli jsme do Satalic a hele, oni tu hospodu zrušili. Tak to je teda bída.

Jedeme dál. Dojeli jsme až na kraj Kyjí, kde je v části zdejšího satelitu restaurace. Ale jo. Na tu bídu... Jenomže já jsem již přepivován a tak si objednávam jablečný džus. Servírka se nám pokoušela vnutit také jídlo. Neuspěla. V takovém horku a navíc se nás týká výdech kompresoru od klimatizace. Horký vzduch. Poseděli jsme další půlhodinu a pak zase na cestu. Dig.

Musel jsem během cesty "dupat" do pedálů jako zběsilý, protože zde, až v Praze jsem našel prasklý pedálůšička se dostávala uen. Tak mě honili kluci, fakt. Jak.

Hnal jsem nás dnem Údolí Dutých Hlav po známé panelovce až k domu, kde se nikdy nic nestalo. V zápětí přišlo stoupání na Jarov. Je strašné jako vždycky. S Kachnou jedeme pomalu nahoru. I Šnek jede nahoru, ale velmi pomalu. A tak se stalo, že přijel později a nezvládl křížovatku. Rovný směr je tu v levém pruhu. Je návštěvně dlouho dopředu. 100 metrů před křížovatkou jsou na silnici šipky. O tom, že pojedeme rovně jsme mluvili několikrát. Teď stojí Šnek úplně vpravo u chodníku v čele kolony, která odbočuje. Vyřešil to po svém. Dva cykly semaforu čekal a pak to vzal po přechodu. Přímo před jedoucí tramvaj. Je fakt šikovnej. Potom už po přechodech dojel k nám. Zbytek cesty už nebyl zajímavý. Začalo se stmívat, vyjeli jsme na hranu stoupání a pak až na Hlavák dolů. Kachna si pochvaloval že jedeme přesně po trase, kudy jezdil do práce.

Zastavili jsme před halou a přesunuli se k pokladnám. Tam si Šnek pořídil jízdenku a následovalo vedení kol k Bille, odkud Šnek přinesl plechovková piva. Mezi tím se ke Kachnovi přihlásil člověk ve vandráckém a probírali cosi. Po návratu Šneka se rozloučil a odešel. Také Kachna pronesl své AHOJ a odjel do hloubi nádraží. Dále bude pokračovat vlakmo do Berouna. Dig.

Zapomněl jsem na rychlík do Březnice, jel hned a jel jsem s ním, a byl u Berouně v půl deváté. Jak.

My jsme přešli k lavičkám a čekali na čas vhodný k nástupu do vlaku. Pak jsme se rozloučili a každý vyrazil za svým zakončením výpravy.

Ze sebe prohlašuji, že se mi výjezd zase líbil a dle mého soudu měl jen jednu chybu. Byl krátký. Dig.

Jako vždy jsem nebyl zklamán a byl jsem rád, že jsem jel. Jak.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	50,9	290	72	16,7	34 - 22

Celková technická data:

Účast čtyři co mají rádi Daniely...: Šnek, Dig, Standa a Kachna
Oficiálně přiznaná kilometráž **189 km**
Příště **Flísová**

Trasa výpravy		
Praha (Plzeň)	Lovosice	Ovčáry
Most	Litoměřice	Brandýs n.L.
Chánov	Velký Hubenov	Zápy
Dobruška	Dubá	Radonice
<u>Měrunice</u>	Ráj	Svémyslice
Červený Újezd	<u>Kokořínský Důl</u>	Praha Satalice
Štěpánov	Mělnická Vrutice	Praha Kyje
Lukov	Hostýn	Praha Žižkov
Milešov	Liblice	Praha Hl. nádraží
Velemín	Všetatky	Plzeň

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Standa (Sar), Dig (Dig), Šnek (Šnk), Kachna (Jak), Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

© Hell's Tour_{club} 2011
Dig & Šnk & Sar & Jak
Neprodejné
e-mail: dig@hellstouclub.cz